บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในบทที่ผ่านมาทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับช้อมูลที่ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษามาทั้งหมด ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปภาพ โดยรวมของผลการวิจัยช้อมูลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง โดยนำเสนอในรูปของความเรียง พร้อมทั้ง ช้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการปฏิบัติงานในการปราบปรามการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกของ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานปราบปราม การควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แนวทางในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกที่มีประสิทธิภาพ โดยทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลและประเมินผลอย่างเป็นระบบโดยใช้เทคนิควิจัยทั้งในเริงปริมาณ ได้แก่ การเก็บ แบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 264 ชุดกับกลุ่มตัวอย่างที่ รวบรวมข้อมูลโดยใช้ ศึกษา และเทคนิควิจัยภาคสนาม (Social Survey) เพื่อรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ โดยเลือก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข่าวสำคัญ (Key Informants) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 คน สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณเมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้วจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการ ทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถึ่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ การหาค่ามัชฌิมเลขคณิต และทำการพิสูจน์สมมติฐานโดยพิจารณาจากความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรโดยใช้ การทดสอบค่า Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และหาค่า GAMMA เพื่อดูทิศทาง ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคม ศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences - SPSS for Windows) และ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ จึงสามารสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้ วิธีการทางสถิติ ได้แก่ การทคสอบค่า Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อให้เห็น ถึงความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรทั้งสองและหาค่า GAMMA เพื่อดูทิศทางของความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรทั้งสองแล้วพบว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 : เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่จบการศึกษาทาง ด้านกฎหมายมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่ง ลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านกฎหมาย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการ จบการศึกษาทางด้านกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามและตัวแปรความพร้อมในการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาจากค่า GAMMA พบว่าตัวแปรทั้งสองแปรผันตามกันไปใน ทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่จบการศึกษาทางด้านกฎหมายมี ความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ ตำรวจกองปราบปรามที่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านกฎหมาย

จึงสามารถสรุปได้ว่า สมมติฐานช้อที่ 1 ได้รับการยอมรับ

สมมติฐานข้อที่ 2 : เจ้าหน้าที่คำรวจกองปราบปรามที่มียศสูงมีความ พร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ ดำรวจกองปราบปรามที่มีผสดำ

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรยศ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามและตัวแปรความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ แปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาจากค่า GAMMA พบว่าตัวแปรทั้งสอง แปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มียศสูงมี ความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมากกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มียศต่ำ

จึงสามารถสภุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 2 ได้รับการขอมรับ

สมมติฐานข้อที่ 3 : เจ้าหน้าที่ดำรวจกองปราบปรามที่มีรายได้รวมทั้ง ครอบครัวมากมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือ สิ่งลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ดำรวจกองปราบปรามที่มีรายได้รวมทั้งครอบครัวน้อย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร รายได้รวมทั้งครอบครัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามและตัวแปรความพร้อมใน การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และแปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาจาก ค่า GAMMA พบว่าตัวแปรทั้งสองแปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ กองปราบปรามที่มีรายได้รวมทั้งครอบครัวมากมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิต และเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีรายได้รวมทั้งครอบครัว น้อย

จึงสามารถสรุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 3 ได้รับการยอมรับ

สมมติฐานช้อที่ 4 : เจ้าหน้าที่ดำรวจกองปราบปรามที่มีประสบการณ์ใน การทำงานมากมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่ง ลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ดำรวจกองปราบปรามที่มีประสบการณ์น้อย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามและตัวแบ่รความพร้อมในการ
ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ และแปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาจากค่า GAMMA
พบว่าตัวแปรทั้งสองแปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
กองปราบปรามที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุม
การผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีประสบการณ์
ในการทำงานน้อย

จึงสามารถสภุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 4 ได้รับการยอมรับ

สมมศิฐานข้อที่ 5 : เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีทัศนคติในเชิงลบ ต่อสื่อวัตถุลามกในการปราบปรามมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าตำรวจ กองปราบปรามที่มีทัศนคติในเริงบวกต่อสื่อวัตถุลามก

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทัศนคติต่อสื่อวัตถุลามกของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามและตัวแปรความพร้อมในการปฏิบัติ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม จากค่า Chi Square พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระระหว่างกัน กล่าวคือ ความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการควบคุมและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่สื่อ วัตถุลามกของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสื่อวัตถุลามกของ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามแต่อย่างใด

จึงสามารถสรุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 5 ปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6 : เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่ได้รับสวัสดิการมาก มีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งสามกมากกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่ได้รับสวัสดิการน้อย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สวัสดิการที่ได้รับของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามและตัวแปรความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และแปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาจากค่า GAMMA พบว่า ตัวแปรทั้งสองแปรผันตามกันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่ ได้รับสวัสดิการมากมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามก มากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่ได้รับสวัสดิการน้อย

จึงสามารถสรุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 6 ได้รับการยอมรับ

สมมติฐานช้อที่ 7 : เจ้าหน้าที่ดำรวจกองปราบปรามที่มีทัศนคติว่า การกำหนดอัตราโทษตามผู้กระทำความผิดควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือ สิ่งลามกตามกฎหมายมีความเหมาะสมมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิต และเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมากกว่าเจ้าหน้าที่ดำรวจกองปราบปรามที่มีทัศนคติว่า การกำหนดอัตราโทษตามผู้กระทำความผิดควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือ สิ่งลามกตามกฎหมายไม่มีความเหมาะสม

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการทดสอบค่าความลัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีต่อการกำหนดอัตราโทษตามผู้กระทำการผลิตและ เผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกและตัวแปรความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองปราบปราม พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความล้มพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และแปรผัน ตามกันไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาจากค่า GAMMA พบว่าตัวแปรทั้งสองแปรผัน ตามกันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีทัศนคติว่าการกำหนด อัตราโทษตามผู้กระทำความผิดควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกตามกฎหมายมี ความเหมาะสมมีความพร้อมในการปราบปรามควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมาก กว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีทัศนคติว่าการกำหนดอัตราโทษตามผู้กระทำความผิด ควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกมาก กว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่มีทัศนคติว่าการกำหนดอัตราโทษตามผู้กระทำความผิด ควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกตามกฎหมายไม่มีความเหมาะสม

จึงสามารถสภูปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 7 ได้รับการยอมรับ

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1.เมื่อได้ทำการแจกแบบสอบถามไปแล้ว ปัญหาที่พบคือมักจะได้รับแบบสอบ ถามมาไม่ครบตามจำนวนที่แจกไปในครั้งแรก ทำให้เวลาแจกแบบสอบถามต้องเตรียมแบบสอบ ถามไปให้เกิบจำนวนที่กำหนดไว้

2.เมื่อเก็บแบบสอบถามมาเรียบร้อยแล้ว พบว่าแบบสอบถามบางชุดไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถนำมาใช้ได้ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามไม่กรอกแบบถามในบางข้อ ทำให้แบบสอบถามใช้ไม่ได้ทั้งชุด ทำให้ต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

3.เนื่องด้วยภาระกิจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามที่เป็นกลุ่มตัว อย่างได้รับมอบหมายงานจากผู้บังคับบัญชาให้ทำงานในลักษณะต่าง ๆ กันยากต่อการติดต่อทำ ให้ใช้ระยะเวลานานในการรับแบบสอบถามคืน

4.จากการที่สัมภาษณ์เจาะลึกถึงข้อมูล เจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ให้ช่าวสำคัญเป็นเจ้า หน้าที่ที่ต้องมีงานรับผิดชอบมากเนื่องจากเป็นหัวหน้าชุด ยิ่งโดยเฉพาะในช่วงที่มีการระดมในการ ปราบปรามหรือทำคดีที่มีความสำคัญที่ต้องใช้กำลังจากหลายหน่วยงานทำให้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ไม่ สามารถมีเวลาที่เพียงพอต่อการให้สัมภาษณ์เจาะลึกแก่ผู้วิจัย

5.เนื่องจากผู้วิจัยเองก็เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจขั้นสัญญาบัตร ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยเข้าไป เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจขั้นประทวน กลุ่มตัวอย่างเหล่านั้นจึงเกิดความ เกรงใจต่อผู้วิจัยและไม่กล้าที่จะตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ซึ่งทำให้ไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริง เท่าที่ควร

ข้อเสบอแบะเชิงวิชาการ

1.เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัดทางด้านระยะเวลาและงบประมาณในการ คำเนินการ จึงได้จำกัดขอบเขตในการศึกษาแต่เฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามเท่านั้นหาก ผู้สนใจจะทำการวิจัยในครั้งต่อไปอาจจะทำการศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ , เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชา การตำรวจสันติบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และสตรีหรือเจ้าหน้าที่ ตำรวจเฉพาะกิจที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่สื่อวัตถุลามกเพื่อ ที่จะได้ข้อมูลที่มีความแน่นอนและขัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้นำผลที่ได้จากการวิจัย มาเป็นแนวทาง ในการการควบคุมและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่สื่อวัตถุลามกต่อไป

2.ควรมีการเผยแพร่ผลงานวิชาการนี้สู่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อร่วมกันแสวงหา แนวทางและมาตรการในการดำเนินการควบคุมและปราบปรามการผลิตวัตถุหรือสิ่งลามกใน สังคมต่อไป

3.ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลกระทบจากการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งลามกใน สังคมอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทุกหน่วย งานที่เกี่ยวข้องเร่งเข้ามาให้ความร่วมมือกันในการแก้ไขบัญหาดังกล่าว

ช้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าการผลิตและการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามกจัดได้ ว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงช้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ วัตถุหรือสิ่งลามกที่แพร่หลายอยู่ในสังคม ดังต่อไปนี้

ในปัจจุบันสื่อมวลชนถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง สื่อมวลชนสร้างความเจริญให้ กับสังคม ในทางกลับกันหากสื่อมวลชนกระทำผิดพลาดก็อาจเป็นสื่อที่ทำลายสังคมได้ สื่อมวล ชนจึงถือได้ว่าเป็นสถาบันสาธารณะ หากไม่มีการควบคุมอย่างเหมาะสมแล้วอาจสร้างปัญหาหรือ ส่งผลกระทบต่อไปถึงในจนาคตได้

ทิศทางของสื่อที่ผิดกฎหมายหรือสื่อลามกอนาจารในปัจจุบันนี้ปรากฏให้เห็นขัด เสริภาพของสื่อที่มีอยู่ในขณะนี้จะเห็นได้ว่าถูกจำกัดเฉพาะให้อยู่ในขอบเขตที่ เจนขึ้นเรื่อย ๆ กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งเป็นการสวนทางกับความเจริญของสังคมและบ้านเมือง เพราะยิ่งมี การเข้มงวดมากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งทำให้สื่อประเภทนี้มีวิธีการเผยแพร่สารพัดวิธีมากยิ่งขึ้นไปอีก เรา ไม่สามารถกำจัดสื่อลามกอนาจารให้หมดไปได้ ตราบใดที่ยังมีผู้บริโภคที่ยังอยากจะบริโภคสื่อ ชนิดนี้อยู่ และปัจจุบันนี้การแพร่กระจายของสื่อลามกก็มีมิใช่น้อย เมื่อยังมีผู้ชื้อ มีตลาด สื่อ ลามกอนาจารก็จะไม่มีวันหมดไปจากสังคม อีกทั้งการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ยัง ต้องขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บังคับบัญชา หากมีการเข้มงวดกวดขันก็จะกวาดล้างกันเสียครั้ง หนึ่ง แต่ถ้าไม่มีคำสั่งลงมาก็จะไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร การจำกัดและควบคุมสื่อมวลชนใน ปัจจุบันควรคำนึงถึงเสีรภาพของประชาชนและสื่อมวลชนเป็นสคัญ และจะต้องไม่ลืมคำนึงถึงผล กระทบที่มีต่อเด็กละเยาวชนในการรับสื่อต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนนั้นจะมีความสามารถที่จะแยก แยะได้ว่าจะไรดี จะไรชั่ว จะไรคือความถูกต้องค่อนข้างน้อยกว่าผู้ใหญ่ หากกฏหมายไม่สามารถ ควบคุมดูแลได้อย่างครอบคลุม ปัญหาที่ตามมาย่อมจะมีขึ้นอย่างแน่นอน และในการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ นั้นคงมิใช่แต่เพียงแก้ไขแต่เพียงตัวบทบัญญัติของกหมายแต่เพียงอย่างเดียว เพราะ คงไม่เกิดผลดีและคงไม่สามารถแก้ไขปัญหาของสังคมได้ทั้งหมด การแก้ปัญหาต้องเกิดจากความ ร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ควรให้ความสนใจเอาใจใส่ผู้ที่อยู่ในความ
ปกครอง รวมตลอดไปถึงสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ประสบ
ความสำเร็จในขณะนี้และต่อไปในอนาคต ถึงเวลาที่ทุกฝ่ายควรจะร่วมมือกัน ควรมองปัญหาให้
กว้างขึ้นกว่าเดิมและหาจุดว่าต้นแหตุนั้น ๆ เกิดจากอะไร หากมัวแต่ให้กฎหมายเป็นตัวแก้ไขแต่
เพียงอย่างเดียวก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่มีมากพอที่จะกวาดล้าง
สื่อลามกอนาจารทั่วประเทศ และวิธีการปราบปรามโดยใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ใช้วิธี
การที่เหมาะสม ดังนั้นจึงควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความทันสมัยและมีมาตรการ
ใหม่ ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพลังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อรองรับให้สอดคล้องกับความ
ต้องการของประชาชน อีกทั้งควบคุมสื่อวัตถุลามกมิให้แพร่หลายจนอาจนำไปสู่ปัญหาต่อลังคม
ได้ ซึ่งในที่นี้จะขอนำเสนอข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาสื่อลามกอนาจารไว้ดังต่อไปนี้

- 1.จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ควบคุมสื่อมวลชนให้สอดรับกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนเสรีภาพและความสำคัญของสื่อมวลชนที่กล่าวถึงในรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 ซึ่งในขณะนี้มีบทบัญญัติของกฎหมายอยู่หลายมาตราในพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ขัด กับรัฐธรรมนูญ จึงควรแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกเสีย เช่น
- 1.1 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2485 และ พ.ศ.2488) มาตรา 21 (2) และ (3) มาตรา 24 (3) มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 (2) และ (3) เป็นต้น
- 1.2 ระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ.2535 ช้อ 35 (5) เป็นต้น
- 1.3 ควรแก้ไซหรือยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.2473 (แก้ไซเพิ่มเติม พ.ศ.2479) และกฎ ระเบียบที่ใช้ควบคุมสื่อทางด้านภาพยนตร์ที่ออกโดยคณะปฏิวัติ ไม่ว่าจะเป็น ประกาศคณะปฏิวัติทั้งฉบับที่ 50 พ.ศ.2502 ฉบับที่ 205 พ.ศ.2515 อีกทั้งระเบียบการตรวจ พิจารณาภาพยนตร์และประกาศของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ซึ่งสื่อภาพยนตร์ในขณะนี้ ถือได้ว่าเป็นสื่อประเภทเดียวที่ถูกเข้มงวดในการผ่านการตรวจสอบ เซ็นเซอร์ จากหน่วยงานของ ทางราชการ ในการควบคุมสื่อภาพยนตร์และวิดีทัศน์ในขณะนี้ ประเทศไทยยังใช้ระบบการตรวจ สอบจากคณะกรรมการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และมาจากหน่วยงานของ รัฐเสียเป็นส่วนใหญ่ การตรวจนั้นผู้ตรวจมิใช่คนที่มีความรู้ทางด้านภาพยนตร์ หรืออยู่ในวงการ ภาพยนตร์ จึงไม่มีความรู้ซึ้งและเข้าใจภาพยนตร์ได้ดี ควรมีการจัดทำพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่ ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างการร่าง โดยจะมีการจัดตั้งสภาการภาพยนตร์เพื่อทำหน้าที่ควบคุม ภาพยนตร์ จึงคณะกรรมการจะเป็นองค์กรเอกชน และให้รัฐกำกับดูแลอีกขั้นหนึ่ง จึงในการทำ หน้าที่ของคณะกรรมการนั้นมีใช่จะเพียงแต่ดูภาพยนตร์แต่เพียงอย่างเดียว จำเป็นต้องคำนึงถึง

สิทธิบนเนื้อตัวร่างกายของผู้แสดงด้วย ตลอดจนสอดส่องดูแลจรรยาบรรณ ความรับผิดชอบต่อ สังคมของกลุ่มผู้ผลิตภาพยนตร์

กฎหมายที่มีอยู่ในขณะนี้ไม่มีบทบัญญัติที่ครอบคลุมสื่อใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งแผ่น คิสก์และอินเตอร์เน็ต เป็นต้น ควรบัญญัติกฎหมายขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับวิวัฒนาการและการ เปลี่ยนแปลงของสื่อที่เกิดขึ้น กฎหมายที่มีอยู่มุ่งควบคุมแต่สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อภาพยนตร์และวิดีทัศน์ จึงไม่ทันกับสถานการ์ทางสังคมในปัจจุบันที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดี ขึ้น และเพิ่มเติมเนื้อหาให้ครอบคลุมถึงสื่อที่เกิดขึ้นใหม่ด้วย สำหรับอินเตอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่ กำลังแพร่หลายและมีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันจนได้รับความนิยมในหมู่ชนทั่ว ๆ ไป ไม่ ว่าจะเป็นการใช้เพื่อธุรกิจหรือความบันเทิง เครือข่ายอินเตอร์เน็ตในขณะนี้จะปลอดจากการควบ คุมของรัฐ ผู้ใช้บริการสามารถส่งผ่านไม่ว่าจะเป็นรูปแบบหรือเนื้อหาโดยไร้ขอบเขตจำกัด ทำให้ บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นบริการทางเพศหรือภาพลามกเติบโตอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อ สังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่ออกกฎหมายควบคุมสื่อวัตถุลามก และ ภาพหรือข้อความที่รุนแรงบนอินเตอร์เน็ต หรือ Communications Decency Act 1996 (CDA) เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อกำกับเนื้อหาของสิ่งที่ให้บริการบนอินเตอร์เน็ตโดยเฉพาะ และเป็น กฎหมายที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อป้องกันมิให้ภาพลามกอนาจารหรือภาพที่รุนแรงระบาดบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ใช้บริการเป็นบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยกำหนดให้บุคคลที่ส่งภาพ หรือข้อความที่ลามกหรือไม่เหมาะสมขัดต่อความถูกต้อง ชอบธรรมแก่ผู้เยาว์ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี มีความผิดต้องรับโทษหรือจำลูกไม่เกิน 2 ปีตามมาตรา 223 ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์เนื่อง <u>จากเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกและสิทธิความเป็นส่วนตัว</u> ในที่สุดศาลได้ตัดสินว่า ญหมายฉบับนี้อาจจะขัดกับรัฐธรรมนูญและมีคำสั่งให้ระงับใช้ ผลของคำพิพากษาทำให้เห็นได้ ว่ารัฐไม่สามารถกำกับดูแลเนื้อหาสาระในเครือข่ายอินเตอร์เน็ตได้โดยง่าย สำหรับประเทศไทย กรอบของกฎหมายที่เหมาะสมควรจะเป็นกฎหมายอำนวยความสะดวก ส่งเสริมการใช้เครือข่าย อินเตอร์เน็ตให้กว้างขวางมากที่สุด น่าจะดีกว่าการควบคุมเหมือนเช่นที่หลาย ๆ ประเทศทดลอง มาแล้วล้มเหลว แต่อาจจะต้องมีเงื่อนไขป้องกันการใช้เครือข่ายไปในทางที่ผิดกฎหมาย เช่น การ ใช้เพื่ออาชญากรรมบ่อนทำลายความมั่นคง หรือการละเมิดสิทธิเด็ก และจะต้องสอดคล้องกับ มาตรฐานที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เพราะเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเป็นเครือข่ายระดับโลกที่ไม่อาจจะ กำกับดูแลโดยใช้มาตรฐานระดับประเทศได้

ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรมีการอบรมเสริมความรู้ใหม่ ๆ ให้เข้าใจในบท บาท หน้าที่และความสำคัญของสื่อมวลขนตลอดจนเพื่อให้รู้เท่าทันกับสื่อที่เกิดขึ้นและความคิด ของสังคมแทนที่จะเน้นการใช้อำนาจแต่เพียงอย่างเดียว เพื่อเหตุผลในการควบคุม ควรเข้าใจใน สื่อแต่ละประเภทด้วย โดยจัดให้มีการส่งเสริมความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคลากร อีกทั้ง อุปกรณ์ที่จะใช้ในการปฏิบัติงานก็จะต้องมีความทันสมัย เพื่อผลในการตรวจสอบจะได้กระทำ ด้วยความรวดเร็ว

- 2.ควรมีการจัดทำกฎหมายขึ้นมาใหม่เพื่อส่งเสริมสื่อมวลชนให้เหมาะสมและ ยืดหยุ่นให้เข้ากับความคิดของยุคสมัย เพื่อมุ่งพัฒนาสื่อให้รับใช้สังคมตามที่เป็นจริงให้ผู้บริโภค ข่าวสารรู้จักคิดเป็น กฎหมายประเภทนี้จะต้องไม่ทำหน้าที่ "คิดแทน" ผู้บริโภคสื่อ หลักกฎหมาย ควรเน้นที่การป้องกันมากกว่าการควบคุมโดยการแบ่งประเภทของสื่ออกได้ดังนี้
- 2.1 วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ควรให้เอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ และให้มีการแสดงออกอย่างหลากหลายโดยเท่าเทียมกัน และกระจายอำนาจสื่อไปยังภูมิ ภาครวมถึงท้องถิ่นต่าง ๆ ยกเลิกระบบอุปถัมภ์แก่กลุ่มธุรกิจบางกลุ่ม ซึ่งทำให้ระบบวิทยุและ โทรทัศน์ไม่พัฒนาเท่าที่ควร มีการขายเนื้อที่โฆษณาโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบของประชาชน ต้อง มีมาตรการที่แน่ชัดในการควบคุมคุณภาพของรายการ ไม่ปล่อยให้คุณภาพของรายการเป็นไป ตามกลไกของตลาดมากจนเกินไป ซึ่งรายการประเภทใดเป็นที่นิยมก็จะมีรายการแนวเดียวกันนี้ ขอกมาจนลันตลาด เช่น รายการเกมโชว์ รายการละคร เป็นการปิดทางเลือกของผู้ชมไม่ให้ชม รายการที่มีประเภทแตกต่างกันออกไป

กำหนดนโยบายในด้านรูปแบบและเนื้อหาสาระของรายการสำหรับผู้ฟังและผู้ชม
กลุ่มต่าง ๆ โดยให้มีการกระจายข่าวสารความรู้ ความบันเทิงอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับ
วัย เพศ ความสนใจพิเศษ และวัฒนธรรมของกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมมีการควบคุมเวลาในการ
แพร่ภาพออกอากาศ เช่น เวลาตั้งแต่ 15.00-20.00 น. ควรเสนอรายการที่มีประโยชน์ มีสาระ
หรืออาจกำหนดให้เวลา 17.00-18.00 เป็นรายการเพื่อเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ เป็นต้น และ
ควรมีสัญลักษณ์เพื่อให้ทราบว่ารายการใดสมควรให้คนในระดับใดรับชม เป็นต้น

2.2 ภาพยนตร์และวีดีทัศน์ ควรปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่หรือยกเลิกคณะ กรรมการตรวจสอบเซ็นเซอร์ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานของรัฐ เป็นการลดบุคลากรซึ่งมีหน้าที่รับผิด ขอบอีกทั้งยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย เพื่อน้ำงบประมาณส่วนนี้ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นที่ดีกว่า และปล่อยให้องค์กรเอกชนเป็นผู้ควบคุมดูแล และเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดการฉาย การทำ และการผลิตภาพยนตร์ต่อผู้ชม โดยให้รัฐเป็นผู้กำกับดูแลแทนที่จะเป็นผู้ควบคุม

ควรมีการกำหนดอายุของผู้รับสื่อ โดยจัดลำดับและประเภทของสื่อ อาจเทียบ เคียงตัวอย่างของต่างประเทศมาเป็นแนวทาง เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือในประเทศ อังกฤษจะมีการจัดแบ่งระดับของภาพยนตร์ (Rating) เพื่อให้เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย ไม่เป็น การปิดกั้นเสรีภาพในการรับรู้ของบุคคล ซึ่งจะมีหน่วยงานที่มาจากองค์กรของเอกขนเป็นที่ยอมรับ

และเชื่อถือจกหลาย ๆ ฝ่าย ทำหน้าที่และปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด โดยภาพยนตร์ที่กำหนดไว้ สำหรับผู้ใหญ่ เช่น ภาพยนตร์ในระดับ R หรือ X ทั้งผู้ผลิต ผู้จัดทำ สามารถผลิตออกมาได้ และ คนดูก็รับชมได้ไม่เป็นการขัดต่อกฎหมาย ในการแบ่งประเภทของภาพยนตร์นี้ หากผู้ผลิตภาพ ยนตร์รายใดไม่ต้องการให้ภาพยนตร์ของตนเป็นภาพยนตร์ที่ต้องห้ามก็ควรจะผลิตภาพยนตร์ออก มาให้คนดูทั่ว ๆ ไปได้รับชมได้ ไม่มีภาพเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศหรือการกระทำที่รุนแรง เพราะ หากภาพยนตร์ประเภทใดถูกจัดเป็นภาพยนตร์ที่ต้องห้ามแล้ว กลุ่มผู้ดูจะมีน้อยลงเพราะจะมี การจำกัดให้ดูได้เฉพาะกลุ่มเท่านั้น อาจก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ลงไปได้ สำหรับประเทศไทย อาจแบ่งระดับของภาพยนตร์และวีดีทัศน์ออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

- 1.ระดับทั่วไป สามารถรับชมได้ทุกเพศทุกวัย
- 2.ระดับทั่วไปแต่ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำในการรับชมของเด็ก
- 3.ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปียกเว้นมีพ่อแม่หรือผู้ปกครองรับชมด้วย
- 4.ห้ามเด็ดขาดสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งควรจะจำกัดทั้งในรูปแบบของ ภาพยนตร์ที่ฉายตามโรงภาพยนตร์และสื่อวีดีทัศน์
- 2.3 สิ่งพิมพ์ ในขณะนี้หนังสือพิมพ์ถือว่าเป็นสื่อที่มีเสรีภาพมากพอสมควร มี การจัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ควบคุมกันเองเพื่อส่งเสริม เสรีภาพของสื่อมวลขน และส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของประชาชน อีกทั้งควบคุมจรรยาบรรณ และความรับผิดขอบของสื่อมวลชนแขนงนี้

สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งมีอยู่มากมายหลายประเภท จะต้องมีการจัดระดับของสื่อ ชนิดนี้ด้วยเช่นกัน โดยเริ่มตั้งแต่สำหรับเด็ก สำหรับบุคคลทั่วไป และสำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ ส่วนทางด้านหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่บุคคลทั่วไปอ่านได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ จึงควรควบคุมภาพหรือ ช้อความที่ไม่เหมาะสมเพื่อให้หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีสาระและมีประโยชน์ หรือ หนังสือการ์ตูนก็เช่นเดียวกัน ต้องให้ความสนใจและความดูแลเป็นพิเศษ อย่ามองเพียงว่าเป็น หนังสือการ์ตูนแล้วจะเหมาะสมกับเด็กทุกคน หนังสือการ์ตูนบางฉบับมีภาพหรือเนื้อหาที่ไม่ เหมาะสมสำหรับเด็ก ควรมีการจัดระดับหนังสือการ์ตูนว่าเด็กอายุเท่าใดจะเหมาะสมกับหนังสือ การ์ตูนประเภทใด โดยควบคุมไปถึงผู้ขายที่จะเลือกขายให้แก่เด็กที่มาซื้อการ์ตูนอ่านตามวัยอัน สมควร

ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ หรือวีดีทัศน์รวมถึงการกระจายเสียง
และแพร่ภาพจากวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ควรกำหนดระดับอายุของผู้รับสื่อให้ชัดเจน
กำหนดเวลาแพร่ภาพในวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสม ในขณะนี้ผู้รับสื่อไม่สามารถเลือกรับชมได้ ซึ่ง
บางครั้งสื่อบางชนิดไม่เหมาะสมกับเด็กแต่ก็ยังมีให้เห็น หรือผู้ใหญ่จะรับชมได้ในระดับทั่ว ๆ ไป

เท่านั้น การแบ่งแยกประเภทนี้มิใช่จะเน้นเฉพาะสื่อที่เกี่ยวเนื่องกับกามมารมณ์เท่านั้น แต่เพื่อ จุดประสงศ์หลัก ๆ ดังนี้

- 1.ป้องกันสุขภาพจิตของประชาชน
- 2.ป้องกันการมอมเมายาพิษให้แก่ความนึกคิดของเยาวชน
- 3.กำจัดการส่งเสริมในด้านความรุนแรง
- 4.ป้องกันการส่งเสริมยาเสพติด และรักษาความปลอดภัยของสังคม

โดยจุดประสงค์ดังกล่าวนี้จะต้องอยู่บนบรรทัดฐาน ขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมของประเทศ

- 2.4 โฆษณา การโฆษณานั้นจะเป็นรายได้หลักของสื่อต่าง ๆ แต่ทั้งนี้สื่อมวลขน นั้นควรพิจารณาก่อนที่จะมีการให้เนื้อที่โฆษณาว่าเหมาะสมกับประชาชนหรือไม่เพียงใด คำนึ่งถึงผลได้ผลเสีย~~ของสังคมด้~~วย หากสื้อขาดความรับผิดชอบ และใช้จรรยาบรรณเห็นแก่ ประโยชน์ของตนเพียงฝ่ายเดียวโดยไม่มองถึงผลเสียของส่วนรวม อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อ ผู้บริโภค ทำให้ประชาชนหลงเชื่อคำโฆษณาได้ ในขณะนี้มีสื่อหลายชนิด โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อเจาะจงกลุ่มเป้าหมายสำหรับผู้ชายเป็นหลักเป็น *้*ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทกีฬา การโฆษณาเกี่ยวกับเครื่องบำรุงทางเพศ และอุปกรณ์เพื่อการมีเพศสัมพันธ์ และนิตยสารเพื่อ ความบันเทิงสำหรับผู้หญิง ก็จะมีเนื้อที่โฆษณาที่เจาะจงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะผู้หญิง ส่วนใหญ่ จะมุ่งขายสินค้าที่เกี่ยวกับสรีระร่างกาย และอุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเนื้อที่โฆษณา บางส่วนในสื่อสิ่งพิมพ์ปัจจุบันนั้นจะยกให้กับเรื่องนี้โดยเฉพาะ จะสังเกตเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ ดังกล่าวนั้นจะไม่มีการลงชื่อผู้ผลิตและที่อยู่ แต่จะบอกเฉพาะเบอริโทรศัพท์และชื่อเล่นเท่านั้น ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เพราะไม่มีหลักฐานทางการแพทย์รับรอง เป็น การโฆษณาที่ใช้อวดเกินจริงและไม่ได้รับอนุญาต จะนั้นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมการโฆษณา ลือ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะต้องควบคุมโฆษณาที่ปรากฏบนสื่อทั้งหมดให้ รับผิดชอบอย่างเต็มที่และเอาจริงเอาจังกับโฆษณาที่ลงในสื่อ ต้องมีการกวดขันดูแลอย่างเข็มงวด ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พ.ศ.2540 มาตรา 57 บัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคโดยให้มี การจัดตั้งองค์กรอิสระที่มาจากตัวแทนของผู้บริโภคและตรากฎหมายกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อ คุ้มครองผู้บริโภคเป็นการสอดส่องดูแลและรับผิดรอบชีวิตผู้คนในสังคม อย่างน้อย ๆ ไม่ให้หลง มัวเมาไปกับการโฆษณาบนสื่อ และเป็นการควบคุมดูแลทั้งผู้ผลิต จำหน่ายและสื่อมวลฐนด้วย
- 2.5 ผู้จำหน่ายและเผยแพร่ รวมถึงโรงภาพยนตร์ ต้องมีการกำหนดชนิดของสื่อ ให้ชัดเจนในการจำหน่ายสื่อต้องห้ามชนิดใด ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ที่ อยู่ในรูปของวีดีทัศน์ ผู้จำหน่ายต้องได้รับอนุญาตเท่านั้น จะนำไปวางขายตามท้องตลาดทั่วไป ไม่ได้ และห้ามขายกับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

สำหรับโรงภาพยนตร์จะไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนเข้าชมในภาพยนตร์
ต้องห้ามบางประเภท ต้องมีการบอกไว้อย่างชัดเจนหน้าโรงภาพยนตร์ว่าภาพยนตร์ที่ฉายเป็น
ภาพยนตร์ประเภทอะไร

ต้องมีการร่วมมือกันอย่างจริงจัง หากมีการฝ่าฝืนต้องจับและปรับให้หนักทั้ง ผู้จำหน่ายและเจ้าของโรงภาพยนตร์

3.การควบคุมสื่อมวลขน เมื่อให้เสรีภาพกับสื่อมวลขนอย่างเต็มที่แล้วก็จำเป็น ต้องหาวิธีการให้สื่อมวลขนกระทำหน้าที่ให้อยู่ในกรอบที่ดี และมีความรับผิดขอบต่อสังคม ตัว สื่อมวลขนองต้องมีความสำนึก ต้องเน้นจรรยาบรรณและศีลธรรมให้มาก ๆ โดยเริ่มตั้งแต่ใน ระดับอุดมศึกษา เพื่อให้นักศึกษาที่จบออกไปแล้วไปทำงานด้านนี้มีจิตสำนึกในการทำ การผลิต เป็นการปลูกฝังค่านิยมด้านความดีงามมาตั้งแต่เริ่มเรียนรู้การทำงานหรือกลไกของสื่อมาตั้งแต่ เริ่มต้น จิตสำนึกที่ดี จริยธรรมที่ดีน่าจะติดตัวไปและฝังอยู่ในจิตใจ จะมากหรือน้อยก็ยังดีกว่าที่ ไม่ได้รับอะไรเข้าไปเลย รวมทั้งจรรยาบรรณของผู้ผลิตสื่อ จะต้องมีการควบคุม โดยแบ่งออกได้ ดังนี้

- 3.1 การควบคุมโดยองค์กรวิชาชีพอิสระ สื่อต่าง ๆ ควรมีการจัดตั้งสภาการ ของสื่อนั้น ๆ เพื่อทำหน้าที่ควบคุมดูแลกันเอง เป็นการส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและ ประชาชน อีกทั้งคุ้มครองประชาชนที่ถูกละเมิดจากสื่อมวลชน รวมถึงควบคุมดูแลพฤติกรรมของ ผู้ประกอบวิชาชีพลื่อมวลชน ผู้ใดก็ตามจะมาประกอบวิชาชีพด้านสื่อมวลชนต้องผ่านการอบรม อย่างน้อย ๆ เป็นระยะเวลา 6 เดือน แล้วจึงออกใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพ เสมือน ใบอนุญาตว่าความของสภาพนายความ เป็นต้น หากมีการกระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องถูก คำเนินการ ขั้นแรกอาจว่ากล่าวตักเตือน ขั้นสองพักใช้ใบอนุญาต ขั้นสามเพิกถอนใบอนุญาต โดยอาจมีกำหนดระยะเวลา เมื่อไม่มีใบอนุญาตแล้วห้ามประกอบประกอบวิชาชีพลื่อมวลชน ถ้า ยังมีการรับบุคคลผู้ไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงาน จะต้องดำเนินการกับหน่วยงานที่รับเข้าไปทำด้วย
- 3.2 ควบคุมโดยสังคม อาจแบ่งออกเป็น การควบคุมโดยสื่อธุรกิจและการควบ คุมโดยประชาชน
- 3.2.1.การควบคุมโดยสื่อธุรกิจ ในปัจจุบันการลงโฆษณานั้นเจ้าของสื่อไม่ว่าจะ เป็นสื่อใด ๆ จะให้โฆษณาโดยไม่คำนึงถึงผู้ประกอบการ หากผู้ประกอบการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน กฎหมาย เจ้าของสื่อไม่ควรให้ลงโฆษณาในสื่อนั้น ๆ ไม่สนับสนุนการกระทำผิด หรือฝ่าฝืน กฎหมาย เจ้าของสื่อไม่ควรให้ลงโฆษณาในสื่อนั้น ๆ ไม่สนับสนุนการกระทำความผิด หรือใน ทางกลับกันหากสื่อมวลชนนั้นไม่ดี ผู้ประกอบการไม่ควรให้ความสนับสนุน และลงโฆษณาสินค้า ของตนในสื่อมวลชนนั้น ๆ รัฐจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากเจ้าของธุรกิจ หากสื่อมวลชนนั้น เผยแพร่ในลักษณะที่ไม่เหมาะสม จะไม่ให้มีการสนับสนุนจากเจ้าของธุรกิจต่าง ๆ

3.2.2.การควบคุมโดยประชาชน รัฐและกลุ่มผู้บริโภคข่าวสารต้องให้ความรู้แก่ ประชาชน โดยการสนับสนุนของรัฐหรือประชาชน ให้ผู้บริโภคได้ทราบว่าเขามีสิทธิอะไรโดยผ่าน หน่วยงาน หรือสื่อต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ให้รณรงค์เผยแพร่ให้ประชาชนมีความรู้ เช่น มีสิทธิที่จะปฏิเสธสื่อที่เผยแพร่ออกมาในลักษณะที่ไม่เหมาะสม สามารถร้องเรียนหรือรวมตัวกัน ปฏิเสธสื่อนั้น ๆ ได้ ถ้าเป็นหนังสือพิมพ์ก็โดยการไม่รับชื้อหนังสือพิมพ์นั้น ๆ อ่าน หรือถ้าเป็นกรณี รายการโทรทัศน์ก็จะปฏิเสธไม่ดูรายการนี้อีกแล้ว แต่ทั้งนี้ต้องเกิดจากพลังของประชาชนร่วมกัน

3.3.3.โดยการควบคุมกันเองของสื่อมวลชน หากสื่อมวลชนใดนำเสนอหรือ เผยแพร่โดยผิดจรรยาบรรณแล้สื่อมวลชนอื่น ๆ สามารถตีแผ่ได้ทันที แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลัก ความเป็นธรรม มิใช่เพื่อคู่แข่งทางการค้าหรือการไม่ชอบกันเป็นการส่วนตัว

4.การคุ้มครองเด็กเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร เด็กและเยาวชนโดยเฉพาะในช่วง ของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีร่างกายกำลังเปลี่ยนแปลงมีความอยากรู้อยากเห็น ต้องให้ความดูแลและ สนใจเป็นพิเศษ โดยแบ่งเด็กและเยาวชนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามอายุ ควรได้รับคำแนะนำช่วยเหลือ ให้ความรู้เรื่องราวทางเพศอย่างถูกต้อง และตรงกับความสนใจ ความสงลัย เพื่อลดความอยากรู้ อยากเห็นให้มีความเข้าใจในเรื่องของธรรมชาติเพื่อป้องกันการค้นหาหรือการเรียนรู้ด้วยตนเองโดย วิธีการนิด ๆ เพราะสื่อลามกอนาจารในขณะนี้หาซื้อง่ายและมีขายโดยทั่วไป ต้องมีการรู้จักยับยั้ง ขังใจไม่เสพย์สื่อเพื่อกระทำผิด และควรปลูกผังค่านิยมที่ดีงาม สั่งสอนทางด้านศีลธรรมควบคู่ไป กับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา โดยกำหนดไว้ในบทเรียนตามวัยที่เหมาะสม โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง ให้รู้จักรักนวลสงวนตัวไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาและวัยอันสมควร เพราะปัญหาที่ตามมาจะมี มากมาย ประทเศไทยมิใช่ประเทศตะวันตกวัฒนธรรมและประเพณีของไทยต้องดำรงรักษาไว้เป็น สิ่งที่ดีงามอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป

เด็กและเยาวชนควรได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ ให้มีพัฒนาการทั้ง ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเป็นลำดับขั้น เพื่อการเติบโตอย่างเข้าใจและมี ทิศทาง หากพัฒนาการในขั้นตอนใดถูกละเลยหรือไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ย่อมมีผลต่อพฤติกรรม บุคลิกภาพ ตลอดจนไปถึงกระทั่งความคิด จนบางครั้งอาจไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ควร สนับสนุนทางด้านการกีฬาและกิจกรรมที่มีประโยชน์ เพื่อให้ความสนใจในเรื่องเพศได้ลดลง

สำหรับผู้ใหญ่ควรมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา
มุ่งให้คนทั่วไปยอมรับเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องของธรรมชาติ เป็นธรรมดาของมนุษย์เพื่อที่จะให้
ประชาชนได้คุ้นเคยกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศในทางที่เหมาะสม โดยให้องค์กรหรือ
สถาบันต่าง ๆ รวมทั้งสื่อมวลชนเป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึง
ศีลธรรมและวัฒนธรรมของประเทศไทย เพื่อความเหมาะสมของลังคมแต่ละลังคม